

Bilag 5.

Professor Poul Andersen.

Rungsted, den 7. April 1933.

Til Justitsministeriet.

I Anledning af det høje Ministeriums Skrivelse af 5. d. M., Journal 2. K. 1932 Nr. 3139, skal jeg herved udtale, at en Lovbestemmelse, hvorefter Dommere skal afskediges med sædvanlig Pension, naar de fylder 70 Aar, maa anses for fuldt forenelig med Grundlovens § 71. Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til mine Artikler i Ugeskrift for Retsvæsen 1930 Side 181—185 og Side 228—229.

Med Ærbødighed

Poul Andersen.

Landstingets Udvalg angaaende Forslaget til Lov om Indførelse af en Aldersgrænse for Dommere har yderligere spurgt, hvorvidt man i andre Lande anser det for stemmende med Grundloven eller Grundlovens Aand at give en Bestemmelse, om hvis Grundlovsmæssighed der er grundet Tvivl, ved en almindelig Lov.

Dette Spørgsmaal er særdeles vanskeligt at besvare, dels paa Grund af Ubestemtheden i Udtrykket „grundet Tvivl“, dels fordi Lovgivningsmagten i de forskellige Lande langt fra er lige nøjeregnende med Hensyn til Grundlovens Overholdelse. Ser man hen til Lande, i hvilke Domstolene i en Række Tilfælde *har* tilsidesat grundlovsstridende Love, saaledes navnlig i Norge og i de Forenede Stater, maa man vel sige, at Lovgivningsmagten i disse Tilfælde end ikke er veget tilbage for at give Love, om hvis Grundlovsmæssighed der har været grundet Tvivl. I et Land som Sverige udviser Lovgivningsmagten paa den anden Side megen Omhu for ikke at gaa Grundloven for nær. Det er derfor af særlig Interesse, at Lovgivningsmagten ikke her har næret nogen Betænkelighed ved at gennemføre en Aldersgrænse for uafsættelige Embedsmænd, herunder Dommere.

Fra udenlandsk Stats- og forvaltningsretlig Praksis kender jeg intet Eksempel paa, at Lovgivningsmagten har undladt at gennemføre en Lov paa Grund af en om dens Grundlovsmæssighed rejst Tvivl, der kan sidestilles med den i nærværende Sag fremførte.

27. April 1933.

Poul Andersen.